

Китоби Муқаддас барои кӯдакон

Самуил —
писарчае ки
хизматгори
Худо буд

Муаллиф: Edward Hughes

Рассом: Janie Forest
Alastair Paterson

Адаптатсиякунанда: Lyn Doerksen

Тарҷумон: Tajikistan Bible Society

Тартибдиҳанда: Bible for Children
www.M1914.org

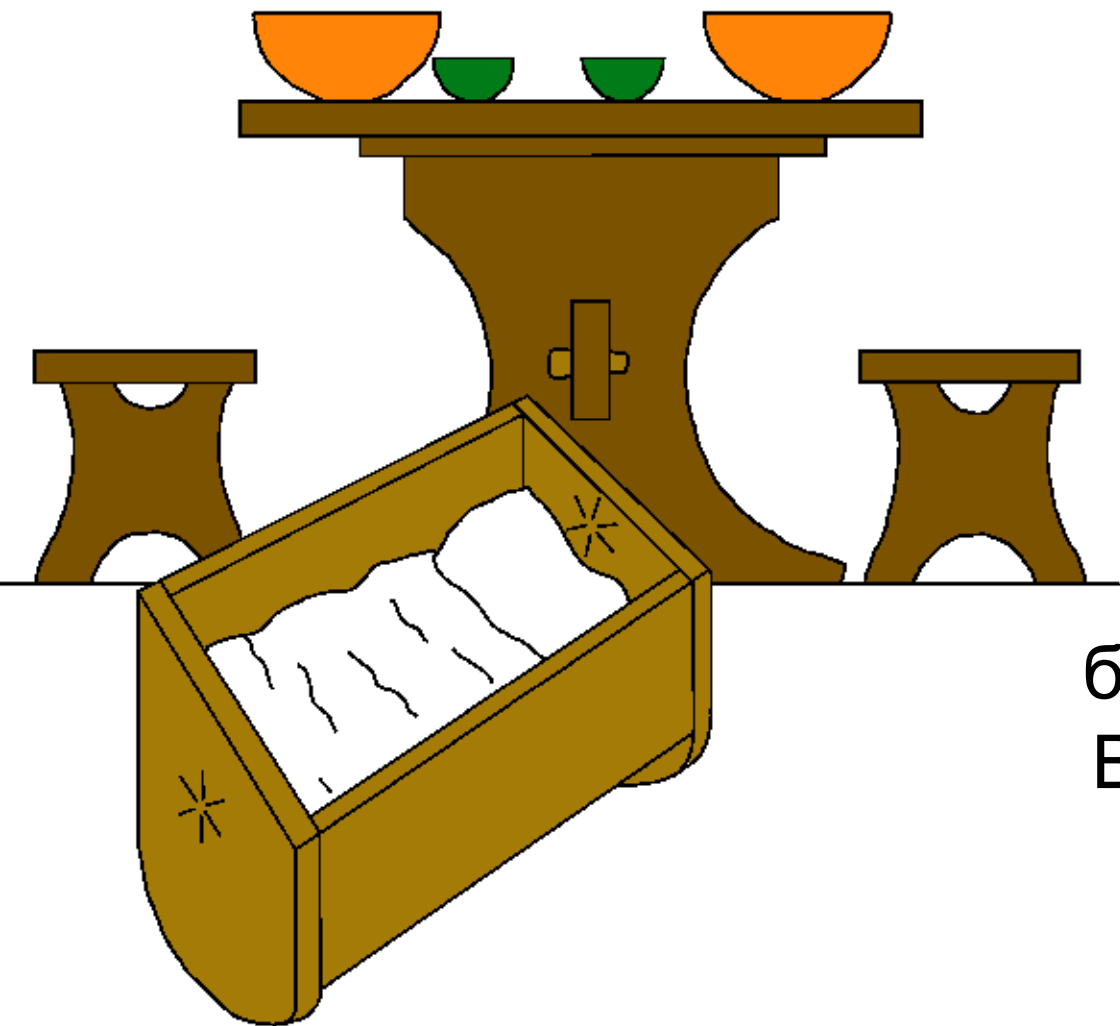
©2022 Bible for Children, Inc.

Литсензия: Шумо ҳақ доред, ки ин ҳикояро нусхабардорӣ ё
чоп кунед, аммо ба фурӯхтан иҷозат надоред.

Ҳанно, зани хуб ба марди хуб Элқоно ба шавҳар баромада буд. Ҳар дуи онҳо ба Худованд ибодат менамуданд ва ба дигарон некӣ мекарданд. Аммо

дар ҳаёти Ҳанно чизе намерасид. Ӯ фарзанддор шудан мехост. Вай чӣ қадар мехост, ки кӯдак дошта бошад. Ӯ интизор шуда дуо кард, умед баст ва боз каме интизор шуд. Вале кӯдақдор нашуд.

Ҳанно ҳар сол барои
ибодат ба хонаи
Худованд мерафт. Як
сол Ҳанно ба Худо ваъда
дод, ки агар ба вай
писаре диҳад, ўро барои
хизматгори Худо будан
мебахшад.

Элии коҳин, ки
пиронсол буд, дид, ки
Ҳанно дуо мекунад.
Ӯ фикр кард, ки
Ҳанно май нӯшида
маст шудааст,
чунки даҳонаш
меҷунбид, вале
овозаш
намебаромад.
Элӣ Ҳанноро
сарзаниш
кард.

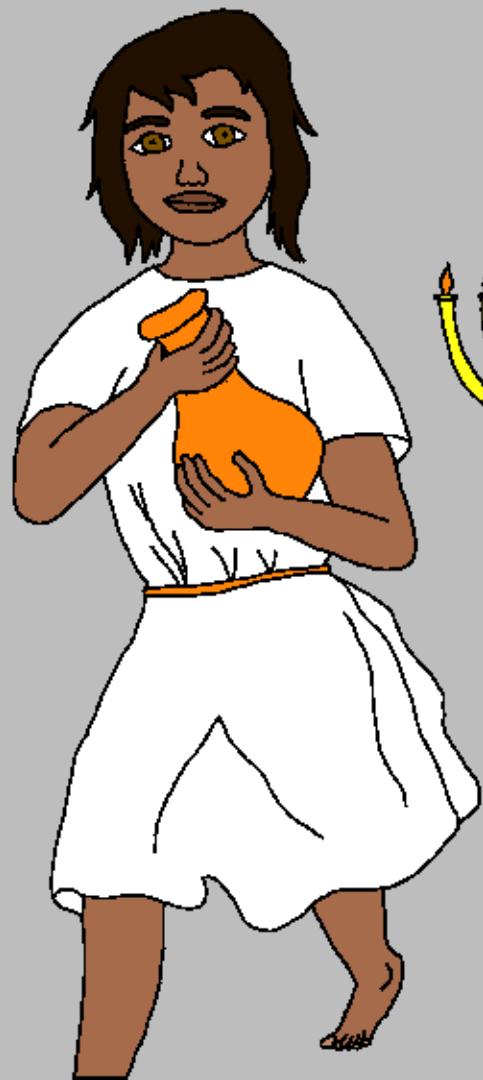

Аmmo Ҳанно ба
Элӣ дар бораи
дуои худ барои
кӯдак ва ваъдаи ба
Худо додааш нақл
кард. Элӣ гуфт:
“Хотирчамъ рав!
Худои Исроил
хоҳишатро, ки аз ӯ
талаб кардаӣ, ба
ҷо меорад”. Ин
суханони Элӣ ба
Ҳанно умед
бахшиданд.

Дере нагузашта, дили Ҳанноро хурсандӣ фаро гирифт. Худованд вайро ба ёд оварда, ба дуояш ҷавоб дод. Ёву Элқоно соҳиби тифлаке шуданд ва номашро Самуил (маънояш Худо шундааст) монданд. Вале оё Ҳанно, Худованд ва ваъдаи ба Ё додаашро дар ёд дорад?

Ҳанно дигар ҳар сол ба хонаи Худованд намерафт. Эҳ.....! Оё вай ваъдаи ба Худо додаашро иҷро накард? Не, Ҳанно интизор буд, ки Самуил барои зиндагӣ дар хонаи Худованд, ба таври кофӣ калон шуда, дар хизмати Худо ба Эли ёрӣ расонад. Дертар Ҳанно писарашро ба хонаи Худованд овард.

Худо вафодори
бузурги Ҳанноро
қадр кард. Баъди
Самуил, ӯ ба
Ҳанно боз се
писари дигар ва
ду духтар дод.
Ҳанно ҳар сол
барои ибодати
Худо ба хонаи
Худо мерафт ва
барои Самуил
ҷомаи дӯхтаашро
меовард.

Самуил ягона ёрдамчи Эли набуд. Писарони Эли, Хуфни ва Финхос низ дар он ҷо кор мекарданд. Вале онҳо корҳои бад карда, ба Худо беҳурмати мекарданд. Ҳатто вақте

ки падарашон Эли онҳоро зорӣ мекард, ки бас кунанд, онҳо дигар шудан намехостанд. Эли бояд онҳоро аз кори хонаи Худованд пеш мекард, вале чунин накард.

Шабе Самуил овозе шунид, ки вайро ҷеғ мезанад. Писарча хаёл кард, ки Элӣ вайро ҷеғ мезанад. “Ман ин ҷоям” — гуфт ӯ. Аммо Элӣ ҷавоб дод, ки вайро ҷеғ назадааст. Се бор чунин шуд. Сипас Элӣ фаҳмид, ки Худо бо Самуил гап задан мехоҳад.

Элй ба Самуил
гуфт, ки агар Ё
туро ҷеғ занад, ту
“Гап зан, эй
Худованд, зеро
хизматгорат
мешунавад”, бояд
гӯйӣ. Худо бори
дигар ҷеғ зад ва
ба Самуил паёми
хеле муҳим дод.

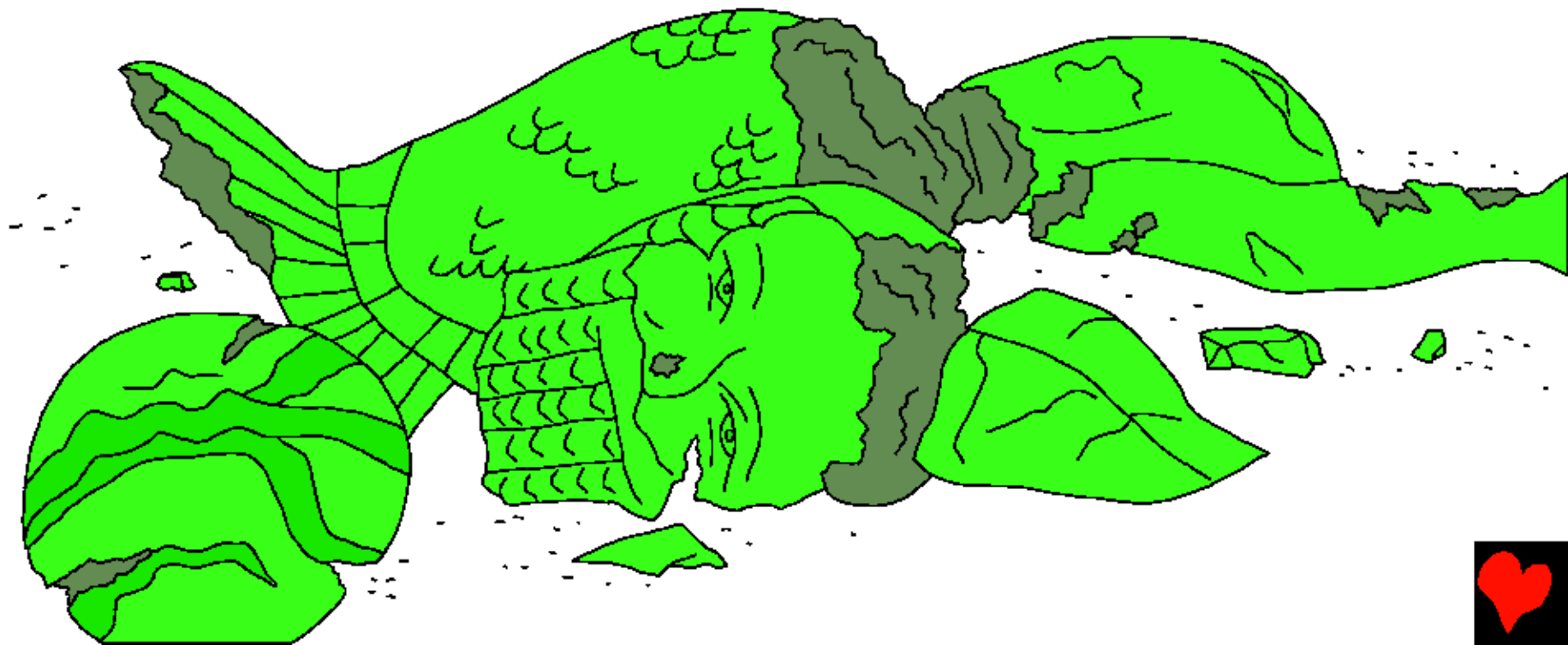
Саҳар Элӣ Самуилро фарёд карда пурсид, ки Худованд ба ту чӣ гуфт. Самуили ҷавон ҳама чизро ба ӯ нақл карда дод. Ин паёми даҳшатовар буд. Худо аз сабаби Хуфнӣ ва Финҳос, ки хеле бадкор буданд, тамоми хонадони Элиро нест кардани буд.

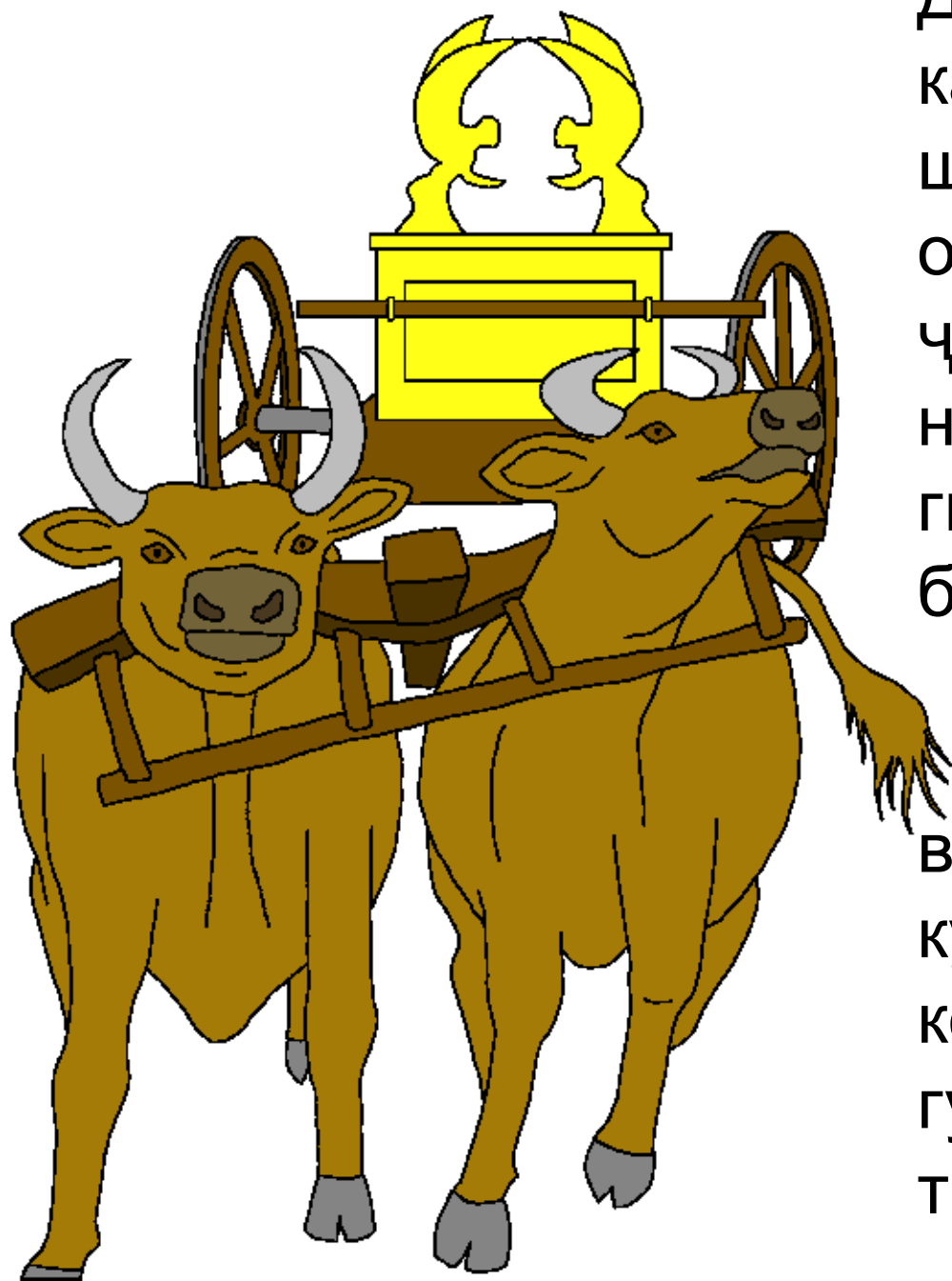

Огоҳии Худо амалӣ гардид. Ҳангоми ҷанг бо
фаалиштиён ду писари бади Элӣ, пешопеши
исроилиён Сандуқи Худоро мебурданд.
Душманон Сандуқро кашида гирифтанд
ва Ҳуфнию Финҳосро бо бисёр
исроилиён куштанд. Вақте ки
Элӣ инро шунид, аз курсии
худ афтада, гарданашро
шикаст ва ҳамон
рӯз мурд.

Сандуқи Худо ба сари фалиштиён бало овард.
Онҳо онро дар маъбади худои дурӯғинашон, Доҷун
гузоштанд. Саҳар бути Доҷун рӯ ба замин ғалтида
буд. Фалиштиён Доҷунро бардошта монданд, вале
рӯзи дигар вай боз ғалтид. Ин дафъа Доҷун
майда-майда шуда буд.

Дар байни фалиштиён касалию муромурӣ сар шуд. Барои фаҳмидани он ки оё Худо онҳоро ҷазо дода истодааст ё не, фалиштиён ду говро гирифтанд, ки аробаро бо Сандуқи Худованд кашонад. “Агар говҳо ба тарафи Исроил раванд ва гӯсолаҳои худро тарк кунанд, мо мефаҳмем, ки корро Худо кардааст” — гуфтанд онҳо. Говҳо ба тарафи боло рафтанд.

Баъд Самуил ки акнун одами калон шуда буд, ба тамоми мардуми Исроил гуфт: “Агар шумо бо тамоми дилу қонатон ба сӯйи Худованд баргардед... Ё шуморо аз дасти фалиштиён халос мекунад.” Мардум ба пайғамбари вафодори Худо итоат намуданд. Дар тамоми айёми Самуил Худованд бар зидди фалиштиён буд.

Самуил — писарчае ки хизматгори Худо буд

Ҳикоя аз Каломи Худо

1 Подшоҳон 1-7

“Ошкор шудани Каломи Ту равшани
мебахшад”. Забур 119:130

Хотима

Ин ҳикояи Китоби Муқаддас дар бораи Худои аҷоибӣ мо нақл мекунад, ки моро офаридааст ва мехоҳад, ки мо Ӯро шиносем.

Худо корҳои бади моро медонад ва онҳоро гуноҳ меномад. Ҷазои гуноҳ марг аст, аммо Худо туро саҳт дӯст медорад. Барои ҳамин Худо Писари ягонааш, Исои Масеҳро фиристод, ки ҷазои гуноҳҳои туро ба Худ гирифта, дар рӯи салиб меҳкӯб шуда мурад. Баъд Исо гашта зинда шуду ба осмон рафт! Агар ту ба ин бовар карда, ба Исо имон биёри ва аз Ӯ хоҳиш кунӣ, ки гуноҳҳоятро бахшад, Ӯ гуноҳҳоятро мебахшад! Ӯ ба вучуди ту даромада, дар қалби ту зиндагӣ мекунад ва ту ҳамеша ҳамроҳи Ӯ хоҳӣ буд.

Агар бовар кунӣ, ки ин рост аст, ба Худо гӯй:

Исои меҳрубон, ман бовар мекунам, ки Ту Худо ҳастӣ, аммо шакли инсонро ба Худ гирифтӣ, ки ба ҷои мани гунаҳкор ҷон диҳӣ. Ту гашта зинда шудӣ ва ҳоло ҳам зинда ҳастӣ. Илтимос ба ҳаёти ман биё ва гуноҳҳои маро бахш, то ки ҳаётам нав шавад ва рӯзе пеши Ту рафта, то абад бо Ту бошам. Ба ман ёри деҳ, ки ҳамчун фарзанди Ту ба гапҳои Ту гӯш карда, барои Ту зиндагӣ кунам. Омин.

Ҳар рӯз Китоби Муқаддасро хонда, бо Худо сӯҳбат кун!

Юҳанно 3:16

